

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 214/2015-176

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 1. apríla 2015 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného otcom [REDAKOVANÉ], ktorou namietajú porušenie

- základných práv podľa čl. 15 ods. 1 a 2, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s porušením čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 14 a čl. 41 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky,

- základných práv podľa čl. 2 ods. 1, čl. 3 ods. 1, čl. 7, čl. 24 ods. 1 a 2 a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie v spojení s porušením čl. 33 ods. 1 a čl. 54 Charty základných práv Európskej únie,

- porušenie práv podľa čl. 2 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s porušením čl. 1, čl. 14 a čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd,

- porušenie práv podľa čl. 6 ods. 1 a 2, čl. 7 ods. 1, čl. 16 ods. 1 a 2 a čl. 24 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa v spojení s porušením čl. 3 ods. 1 a 2, čl. 4, čl. 5, čl. 18 ods. 1, čl. 24 ods. 3 a čl. 35 Dohovoru o právach dieťaťa

- uznesením vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky sekcie kontroly a inšpekčnej služby ČVS: SKIS-472/OISZ-V-2014 zo 16. októbra 2014,

- uznesením vyšetrovatelky Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava V ČVS: ORP-681/1-VYS-B5-2014 z 15. decembra 2014,

- uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru Národnej kriminálnej agentúry, národnej protikorupčnej jednotky expozitúry Východ ČVS: PPZ-629/NKA-PK-VY-2014 z 22. decembra 2014,

- uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava V č. k. 1 Pn 902/14/1105-13 z 2. decembra 2014,

- uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava V č. k. 1 Pn 604/14/1105-16 z 20. januára 2015,

- uznesením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. XV/2 Gn 130/14/1000-32 z 11. februára 2015, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ],
[REDAKOVANÉ], o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. februára 2015 a 18. marca 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľ v 1. rade“), a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného otcom [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ v 2. rade“, spolu ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie

- základných práv podľa čl. 15 ods. 1 a 2, čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s porušením čl. 1 ods. 1, čl. 12 ods. 1, 2 a 4, čl. 14 a čl. 41 ods. 1 ústavy,

- základných práv podľa čl. 2 ods. 1, čl. 3 ods. 1, čl. 7, čl. 24 ods. 1 a 2 a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) v spojení s porušením čl. 33 ods. 1 a čl. 54 charty,

- porušenie práv podľa čl. 2 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v spojení s porušením čl. 1, čl. 14 a čl. 17 dohovoru,

- porušenie práv podľa čl. 6 ods. 1 a 2, čl. 7 ods. 1, čl. 16 ods. 1 a 2 a čl. 24 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa v spojení s porušením čl. 3 ods. 1 a 2, čl. 4, čl. 5, čl. 18 ods. 1, čl. 24 ods. 3 a čl. 35 Dohovoru o právach dieťaťa

- uznesením vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky sekcie kontroly a inšpekčnej služby ČVS: SKIS-472/OISZ-V-2014 zo 16. októbra 2014 (ďalej aj „napadnuté uznesenie zo 16. októbra 2014“),

- uznesením vyšetrovateľky Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava V ČVS: ORP-681/1-VYS-B5-2014 z 15. decembra 2014 (ďalej aj „napadnuté uznesenie z 15. decembra 2014“),

- uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru Národnej kriminálnej agentúry, národnej protikorupčnej jednotky expozitúry Východ ČVS: PPZ-629/NKA-PK-VY-2014 z 22. decembra 2014 (ďalej aj „napadnuté uznesenie z 22. decembra 2014“),

- uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava V (ďalej len „okresná prokuratúra“) č. k. 1 Pn 902/14/1105-13 z 2. decembra 2014 (ďalej aj „napadnuté uznesenie z 2. decembra 2014“),

- uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 604/14/1105-16 z 20. januára 2015 (ďalej aj „napadnuté uznesenie z 20. januára 2015“),

- uznesením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) č. k. XV/2 Gn 130/14/1000-32 z 11. februára 2015 (ďalej aj „napadnuté uznesenie z 11. februára 2015“).

Sťažovatelia svoju sťažnosť označujú ako „*sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky*“ s tým, že „*Účastník konania, proti ktorému smeruje sťažnosť*“, je „... *Generálna prokuratúra SR... Krajská prokuratúra v Bratislave... Okresná*

prokuratúra Bratislava V... Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky... Sekcia kontroly a inšpekčnej služby, Úrad inšpekčnej služby... Národná kriminálna agentúra, Národná protikorupčná jednotka, expozitúra západ – [REDACTED], ako aj expozitúra východ – [REDACTED]... Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave V...“.

Z odôvodnenia sťažnosti vyplýva, že sa týka trestného oznámenia sťažovateľa v 1. rade «... zo dňa 15. 05. 2014, ktoré prijal generálny prokurátor SR dňa 20. 05. 2014, ktoré bolo doplnené doplnením zo dňa 14. 09. 2014 a druhým doplnením zo dňa 10. 11. 2014... Predmetné trestné oznámenie sťažovateľa (oznamovateľa a poškodeného) zo dňa 15. 05. 2014 bolo doručené do vlastných rúk generálnemu prokurátorovi SR dňa 20. 05. 2014 z dôvodu trestnej činnosti únosu maloletého dieťaťa [REDACTED], ktorý uskutočnila matka dieťaťa – [REDACTED], a následného zneužívania právomoci verejných činiteľov (menovaných policajtov Obvodného oddelenia PZ Bratislava [REDACTED], sudkyne Okresného súdu Vranov nad Topľou – [REDACTED] a ďalších sudcov Okresného súdu Bratislava V, Krajského súdu v Prešove, Najvyššieho súdu SR, ako aj neznámeho páchatela, resp. sudkyne Okresného súdu Vranov nad Topľou v súčinnosti s vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Bratislava V – [REDACTED] [REDACTED]) v súbehu s ďalšími trestnými činmi...

Predmetné trestné oznámenie bolo sťažovateľom (oznamovateľom a poškodeným) doplnené doplnením zo dňa 14. 09. 2014 o právne skutočnosti a príslušné dôkazy (príloha č. 14) a doplnením zo dňa 10. 11. 2014 o nové právne skutočnosti a dôkazy (príloha č. 18). Uvedené doplnenia boli doručené rovnako generálnemu prokurátorovi SR.

Po podaní predmetného trestného oznámenia sťažovateľa (oznamovateľa a poškodeného) zo dňa 15. 05. 2014, ktoré prijal generálny prokurátor SR, prokurátorka netrestného odboru Generálnej prokuratúry SR – [REDACTED] oznámila sťažovateľovi (oznamovateľovi a poškodenému) listom zo dňa 30. 05. 2014, č. VI/3 Gc 196/14/1000-4, postúpenie predmetného trestného oznámenia oznamovateľa zo dňa 15. 05. 2014 trestnému odboru Generálnej prokuratúry SR...

Následne prokurátor Organizačno-kontrolného oddelenia Generálnej prokuratúry SR – [REDAKOVANÉ] listom zo dňa 25. 06. 2014, č. XV/2 Gn 130/14/1000-7, oznámil sťažovateľovi (oznamovateľovi a poškodenému) odstúpenie predmetného trestného oznámenia oznamovateľa zo dňa 15. 05. 2014... smerujúceho proti sudcom Okresného súdu Bratislava V, Okresného súdu Vranov nad Topľou, Krajského súdu v Prešove a Najvyššieho súdu SR na ďalšie konanie Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúre Bratislava...

Následne prokurátorka trestného odboru Generálnej prokuratúry SR – [REDAKOVANÉ] listom zo dňa 01. 07. 2014, č. IV/3 Gn 690/14/1000-7, oznámila sťažovateľovi (oznamovateľovi a poškodenému), „že podanie zo dňa 15. 05. 2014 bolo v časti, v ktorej poukazujete na podozrenie zo spáchania trestného činu únosu matkou dieťaťa [REDAKOVANÉ] a na nezákonný postup [REDAKOVANÉ], vyššej súdnej úradníčky Okresného súdu Bratislava V odstúpené na ďalšie konanie Okresnej prokuratúre Bratislava V.“...

Nasledoval list prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava V – [REDAKOVANÉ] zo dňa 25. 07. 2014, č. 1 Pn 604/14/1105-3, ktorým oznámila sťažovateľovi (oznamovateľovi a poškodenému), „že vaše trestné oznámenie zo dňa 15. 05. 2014, ktoré bolo tunajšej prokuratúre odstúpené z GP SR dňa 17. 07. 2014, v časti týkajúcej sa podozrenia zo spáchania trestného činu únosu, som dnešného dňa odovzdala v zmysle § 198 ods. 1 Tr. Por. Na vybavenie Odboru kriminálnej polície OR PZ Bratislava V.“...

Proti uvedenému protizákonnému postupu prokurátorov podriadených generálnemu prokurátorovi SR podal sťažovateľ (oznamovateľ a poškodený) podnet zo dňa 05. 08. 2014 na preskúmanie zákonnosti tohto postupu, ktorý bol doručený generálnemu prokurátorovi SR dňa 07. 08. 2014 (príloha č. 8), ktorým namietol sťažovateľ (oznamovateľ a poškodený) protizákonný a protiústavný postup menovaných prokurátorov vo veci predmetného trestného oznámenia sťažovateľa...

K uvedenému preverovaniu zo strany oprávnenej osoby – generálneho prokurátora SR:

- vo vzťahu ku ktorému bola porušená supremacia výkonu právomoci orgánu činného v trestnom konaní, ktorú mu udeľuje Trestný poriadok v dôsledku právnej skutočnosti

prijatia predmetného trestného oznámenia, nedošlo – opätovne v rozpore so zákonom bolo predmetný podnet, ktorý obsahoval oznámenie trestnej činnosti podriadených prokurátorov v SR listom prokurátora Organizačno-kontrolného oddelenia Generálnej prokuratúry SR – [REDAKOVANÉ] zo dňa 11. 08. 2014, č. XV/2 Gn 130/14/100045, (príloha č. 9), ako aj listom prokurátorky Trestného odboru Generálnej prokuratúry SR – [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] zo dňa 13. 08. 2014, č. IV/3 Gn 690/14/1000-10, (príloha č. 10), odstúpený Krajskej prokuratúre v Bratislave.

Uvedená sťažnosť sťažovateľa (oznamovateľa a poškodeného), resp. podnet na preskúmanie zákonnosti postupu podriadenej prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava V – [REDAKOVANÉ], ktorý bol v rozpore so zákonom postúpený na Krajskú prokuratúru v Bratislave, bol následne vybavený neoprávnenou osobou (príslušný bol generálny prokurátor SR, keďže bola porušená jeho supremacia právomoci orgánu činného v trestnom konaní) – prokurátorkou Krajskej prokuratúry v Bratislave – [REDAKOVANÉ], a to listom zo dňa 16. 09. 2014, č. 1 Kn 644/14/1100-5, v rozpore s právnym poriadkom SR, keď konštatovala, že „v postupe prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V, ktorým odstúpil predmetnú časť trestného oznámenia zo dňa 15. 05. 2014 na ďalšie konanie OR PZ v Bratislave V, som žiadny rozpor so zákonom nezistila.“ (príloha č. 16).»

K vyčerpaniu dostupných opravných prostriedkov sťažovateľa uvádzajú, že „... sťažovateľ (oznamovateľ a poškodený) podal všetky opravné prostriedky, ktoré mu právny poriadok SR priznáva (proti uzneseniam vyšetrovateľov PZ, vydaným v prvom stupni predmetného trestného konania, podal sťažnosti podľa § 185 a nasl. Trestného poriadku, ktoré sa stali predmetom výkonu právomoci menovaných prokurátorov a boli uzneseniami menovaných prokurátorov v druhom stupni predmetného trestného konania zamietnuté, pričom voči týmto uzneseniam nie je možné už podať opravný prostriedok.“.

K zákonnej podmienke povinného zastúpenia sťažovateľov v zmysle § 20 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších

predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažovateľ v 1. rade uvádza svoju argumentáciu, podľa ktorej „*Ústavný súd SR je sťažovateľovi povinný umožniť výkon práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR v spojitosti s čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, čl. 26 ods. 1 a ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru v spojitosti s čl. 10 Dohovoru a čl. 13 Dohovoru a poskytnúť sťažovateľovi právo na súdnu ochranu jeho základných práv a slobôd v rámci ich samoobhajoby sťažovateľom v konaní pred Ústavným súdom SR*“. V tejto súvislosti sťažovatelia uvádzajú právnu analýzu „*rozporu § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde s Ústavou SR a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd*“.

Petit sťažnosti, t. j. uvedenie toho, akého rozhodnutia sa svojou sťažnosťou domáhajú, sťažovatelia vymedzili takto:

„Vzhľadom na uvedené porušenie základných práv a slobôd sťažovateľa (oznamovateľa a poškodeného), ako aj maloletého dieťaťa sťažovateľa (poškodeného), ku ktorému došlo v predmetnom trestnom konaní začatom:

- na základe trestného oznámenia sťažovateľa (oznamovateľa a poškodeného) zo dňa 15. 05. 2014, a jeho doplnení zo dňa 14. 09. 2014 a zo dňa 10. 11. 2014 je nevyhnutné, aby sa Ústavný súd SR vysporiadal s nezákonnými a protiústavnými postupmi na základe procesných úkonov uvedených verejných činiteľov štátnych orgánov (menovaných prokurátorov a policajtov) a ich rozhodnutiami vydaným v prvom, ako aj druhom stupni predmetného trestného konania, ktoré sa začali na základe predmetného trestného oznámenia sťažovateľa (oznamovateľa a poškodeného), a preto z horeuvedených dôvodov Ústavný súd SR podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde zrušuje:*

všetky procesné úkony menovaných verejných činiteľov (prokurátorov a policajtov), vydané na prvom, ako aj na druhom stupni predmetných trestných konaní začatých na základe predmetného trestného oznámenia sťažovateľa (oznamovateľa a poškodeného),

a rovnako zrušuje nasledovné uznesenia vyšetrovateľov PZ vydané na prvom stupni predmetných trestných konaní vo veci predmetného trestného oznámenia sťažovateľa (oznamovateľa a poškodeného):

... uznesenie vyšetrovateľa PZ – mjr. [REDAKOVANÉ] zo dňa 16. 10. 2014, č. ČVS:SKIS-472/OISZ-V-2014,

... uznesenie vyšetrovatelky PZ – [REDAKOVANÉ] zo dňa 15. 12. 2014, č. ČVS:ORP-681/1-VYS-B5-2014,

a nasledovné uznesenia prokurátorov vydané na druhom stupni predmetného trestného konania vydané vo veci predmetných sťažností sťažovateľa (oznamovateľa a poškodeného) proti uvedeným uzneseniam vyšetrovateľov PZ:

... uznesenie prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V – [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] zo dňa 02. 12. 2014, č. k. 1 Pn 902/14/1105-13,

... uznesenie prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava V – [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] zo dňa 20. 01. 2015, č. 1 Pn 604/14/1105-16.“

V doplnení sťažnosti – podaní z 11. marca 2015 doručenom ústavnému súdu 18. marca 2015, v petite sťažovateľa žiadali zrušiť aj „uznesenie vyšetrovateľa PZ – mjr. [REDAKOVANÉ] zo dňa 22. 12. 2014, č. ČVS: PPZ-629/NKA-PK-VY-2014“, ako aj „uznesenie prokurátora Organizačno–kontrolného oddelenia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky – [REDAKOVANÉ] zo dňa 11. 02. 2015, č. XV/2 Gn 130/14/1000-32“.

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané

zákonem, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom návrhu na začatie konania, teda tou časťou sťažnosti (v konaní podľa čl. 127 ústavy), v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (m. m. IV. ÚS 415/09, IV. ÚS 355/09, II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05).

Sťažovatelia v petite svojej sťažnosti žiadajú zrušiť „*všetky procesné úkony menovaných verejných činiteľov (prokurátorov a policajtov), vydané na prvom, ako aj na druhom stupni predmetných trestných konaní začatých na základe predmetného trestného oznámenia...*“ a tiež „*uznesenie... zo dňa 16. 10. 2014, č. ČVS: SKIS-472/OISZ-V-2014... uznesenie... zo dňa 15. 12. 2014, č. ČVS: ORP-681/I-VYS-B5-2014... uznesenie... zo dňa 02. 12. 2014, č. k. 1 Pn 902/14/1105-13... uznesenie... zo dňa 20. 01. 2015, č. 1 Pn 604/14/1105-16... uznesenie... zo dňa 22. 12. 2014, č. ČVS: PPZ-629/NKA-PK-VY-2014... uznesenie... zo dňa 11. 02. 2015, č. XV/2 Gn 130/14/1000-32*“.

Odôvodnenie sťažnosti sťažovateľov je mimoriadne rozsiahle, má rozsah 165 strán, resp. v doplnení sťažnosti 178 strán, odkazuje na rozhodnutia rôznych orgánov – všeobecných súdov, vyšetrovateľov, prokurátorov. V tejto časti sťažnosti sťažovatelia nevymedzujú predmet svojej sťažnosti dostatočne určito a zrozumiteľne. Ústavný súd

považuje petit sťažnosti v časti, v ktorej sťažovatelia žiadajú zrušiť „*všetky procesné úkony menovaných verejných činiteľov...*“, za neurčitý a nezrozumiteľný.

Ústavný súd dospel k záveru, že sťažovatelia namietajú porušenie označených práv a článkov podľa ústavy, charty, dohovoru a Dohovoru o právach dieťaťa

- uznesením ČVS: SKIS-472/OISZ-V-2014 zo 16. októbra 2014,
- uznesením ČVS: ORP-681/1-VYS-B5-2014 z 15. decembra 2014,
- uznesením ČVS: PPZ-629/NKA-PK-VY-2014 z 22. decembra 2014,
- uznesením č. k. 1 Pn 902/14/1105-13 z 2. decembra 2014,
- uznesením č. k. 1 Pn 604/14/1105-16 z 20. januára 2015 a
- uznesením č. k. XV/2 Gn 130/14/1000-32 z 11. februára 2015.

II.1 K namietanému porušeniu označených práv a článkov ústavy, charty, dohovoru a Dohovoru o právach dieťaťa napadnutými uzneseniami zo 16. októbra 2014, z 15. decembra 2014 a z 22. decembra 2014

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity, ktorého zmysel a účel spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity

právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (III. ÚS 149/04).

Súčasnou doterajšej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a predtým, než podá sťažnosť ústavnému súdu, požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 128/04).

Napadnutým uznesením zo 16. októbra 2014 vyšetrovateľ Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie kontroly a inšpekčnej služby úradu inšpekčnej služby podanie sťažovateľa na príslušníka Policajného zboru služobne zaradeného na Obvodnom oddelení Policajného zboru Petržalka – Sever pre podozrenie zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaný v súbehu s prečinom nadržovania podľa § 339 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť v uznesení špecifikovaným konaním, odmietol, pretože nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 1 písm. a), b) a c) a podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť, o ktorej rozhodol prokurátor okresnej prokuratúry uznesením č. k. 1 Pn 902/14/1105-13 z 2. decembra 2014 tak, že sťažnosť podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol ako nedôvodnú.

Napadnutým uznesením z 15. decembra 2014 vyšetrovateľka Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava V vec podozrenia zo spáchania zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) a b) a ods. 3 písm. c) Trestného zákona a prečinu nadržovania podľa § 339 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť vyššia súdna úradníčka Okresného súdu Bratislava V spôsobom špecifikovaným v uznesení,

odmietla, keďže nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku.

Sťažovateľ v 1. rade podal proti uzneseniu z 15. decembra 2014 sťažnosť, o ktorej rozhodla prokurátorka okresnej prokuratúry napadnutým uznesením č. k. 1 Pn 604/14/1105-16 z 20. januára 2015 tak, že sťažnosť podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietla ako nedôvodnú.

Napadnutým uznesením z 22. decembra 2014 vyšetrovateľ Prezídia Policajného zboru Národnej kriminálnej agentúry, národnej protikorupčnej jednotky expozitúry Východ podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku trestné oznámenie sťažovateľa v 1. rade týkajúce sa podozrenia zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) a ods. 3 písm. c) Trestného zákona, trestného činu zasahovania do nezávislosti súdu podľa § 342 ods. 1 Trestného zákona, trestného činu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, trestného činu nadržovania podľa § 339 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s trestným činom nátlaku podľa § 192 ods. 1 Trestného zákona a trestného činu poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktoré mali spáchať v uznesení špecifikovaným spôsobom sudcovia alebo zamestnanci Okresného súdu Vranov nad Topľou, Okresného súdu Bratislava V, Krajského súdu v Prešove, Krajského súdu v Bratislave, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a ústavného súdu, odmietol, pretože nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ v 1. rade sťažnosť, o ktorej rozhodol prokurátor generálnej prokuratúry uznesením č. k. XV/2 Gn 130/14/1000-32 z 11. februára 2015 tak, že sťažnosť podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol ako nedôvodnú.

Uplatnenie právomoci okresnej prokuratúry a generálnej prokuratúry na základe sťažnosti sťažovateľa v 1. rade podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku vylučuje

právomoc ústavného súdu preskúmať napadnuté uznesenia zo 16. októbra 2014, z 15. decembra 2014 a z 22. decembra 2014, preto ústavný súd sťažnosť sťažovateľov pri predbežnom prerokovaní odmietol v tejto časti podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie.

II.2 K namietanému porušeniu označených práv a článkov ústavy, charty, dohovoru a Dohovoru o právach dieťaťa napadnutými uzneseniami z 2. decembra 2014, z 20. januára 2015 a z 11. februára 2015

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Ústavný súd poukazuje na to, že popri uvedení petitu je ďalšou povinnosťou sťažovateľa, aby svoju sťažnosť náležite odôvodnil, t. j. aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu. Nedostatok odôvodnenia sťažnosti vyvoláva významné procesné dôsledky (m. m. IV. ÚS 359/08, IV. ÚS 198/2012, IV. ÚS 54/2014).

Z rozsiahleho odôvodnenia sťažnosti sťažovateľov možno dospieť k záveru, že sa týka konania matky sťažovateľa v 2. rade, ktoré sťažovateľ v 1. rade označuje ako „únos *maloletého dieťaťa*“, a následne všetkých právnych prostriedkov, ktoré sťažovateľ uplatnil v súvislosti s uvedeným konaním matky sťažovateľa v 2. rade s cieľom dosiahnuť nápravu uvedeného stavu. Sťažovateľ v sťažnosti tiež vyslovuje nespokojnosť a nesúhlas s tým, ako jednotlivé orgány právne posúdili jeho podania, prípadne ako o nich rozhodli. Sťažovateľ v 1. rade uvádza všetky právne prostriedky, ktoré uplatnil voči konkrétnym štátnym orgánom, prípadne konkrétnym osobám, ktoré vykonávali právomoc uvedených štátnych orgánov z dôvodu ním tvrdenej nezákonnosti, protiústavnosti, prípadne rozporu s citovanými medzinárodnými dohovormi.

Z obsahu odôvodnenia sťažnosti možno dospieť k záveru, že sa v relevantnej časti týka spôsobu, ako príslušné orgány činné v trestnom konaní rozhodli o trestnom oznámení sťažovateľa v 1. rade proti vyššej súdnej úradníčke Okresného súdu Bratislava V, proti konkrétnemu príslušníkovi Policajného zboru a proti sudcom a zamestnancom citovaných súdov. Napadnuté uznesenia zo 16. októbra 2014, z 15. decembra 2014 a z 22. decembra 2014 preskúmala na základe sťažností sťažovateľa v 1. rade okresná prokuratúra, resp. generálna prokuratúra. O týchto sťažnostiach rozhodli prokurátori okresnej prokuratúry napadnutými uzneseniami 2. decembra 2014 a 20. januára 2015 a prokurátor generálnej prokuratúry z 11. februára 2015.

Z odôvodnenia sťažnosti sťažovateľov nemožno určiť skutkovú a právnu argumentáciu, ktorá konkrétne smeruje proti napadnutým uzneseniam okresnej prokuratúry z 2. decembra 2014 a z 20. januára 2014 a proti uzneseniu generálnej prokuratúry z 11. februára 2015 a ktorou by uviedli ústavne relevantné výhrady týkajúce sa týchto uznesení. V odôvodnení sťažnosti nemožno identifikovať takú argumentáciu, ktorá by bližšie konkretizovala možnú príčinnú súvislosť medzi namietaným porušením označených práv a článkov ústavy, charty, dohovoru a Dohovoru o právach dieťaťa a napadnutými uzneseniami z 2. decembra 2014 a 20. januára 2015.

Uvedené výhrady platia, aj pokiaľ ide o znenie petitu sťažnosti. Za závažný obsahový nedostatok petitu brániaci meritórnemu preskúmaniu sťažnosti ústavný súd považuje nedostatočné označenie práv, ktoré mali byť napadnutými uzneseniami porušené. Aby bola formulácia návrhu na rozhodnutie úplná a zrozumiteľná, petit sťažnosti, ktorým je ústavný súd pri svojom rozhodovaní viazaný, by mal obsahovať presné a riadne označenie práva (resp. základného práva), ktoré malo byť porušené, pričom nestačí len uvedenie ustanovenia ústavy, dohovoru, charty či Dohovoru o právach dieťaťa bez slovného vymedzenia práva, ktoré malo byť postupom či rozhodnutím porušené. Mnohé ustanovenia ústavy, charty či obidvoch dohovorov totiž obsahujú viacero rôznych práv, pričom zo znenia petitu sťažnosti v zásade nie je zrejmé, ktoré konkrétne právo malo byť podľa názoru sťažovateľov porušené. Uvedené je nevyhnutné pre vymedzenie hraníc, v ktorých navrhovateľ žiada realizovať ústavný prieskum dodržiavania základných práv a slobôd v konaniach realizovaných súdmi (m. m. III. ÚS 343/2013, IV. ÚS 73/2014, IV. ÚS 74/2014).

Sťažovatelia k sťažnosti nepriložili splnomocnenie udelené advokátovi na ich zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

Ústavný súd poukazuje na svoju konštantnú judikatúru, v ktorej je jednoznačne formulované, že povinnosť zastúpenia sťažovateľa advokátom v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je ustanovená bez možnosti akýchkoľvek výnimiek, a zároveň zdôrazňuje, že, pokiaľ ide o inštitút povinného právneho zastúpenia, na opodstatnenosť jeho zákonnej úpravy vo svojej judikatúre opakovane upozorňuje a bezvýnimočne na ňom trvá (napr. I. ÚS 57/2013, IV. ÚS 221/2013, III. ÚS 343/2013).

Ústavný súd v súlade so svojím ustáleným postupom v obdobných veciach považuje argumentáciu sťažovateľov týkajúcu sa dôvodov nepredloženia splnomocnenia na ich zastupovanie v konaní pred ústavným súdom za irelevantnú.

Ústavný súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že taký rozsah nedostatkov v zákonom predpísaných náležitostiach, aký vyplýva z podania sťažovateľov, nie je povinný

odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08, IV. ÚS 213/2010).

Ústavný súd napokon dodáva, že ako orgán verejnej moci (nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti) môže podľa čl. 2 ods. 2 ústavy konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Ústavný súd sa preto musí dôsledne riadiť vymedzením svojich právomocí vyplývajúcich z čl. 125 a nasledujúcich ústavy a ďalej konkretizovaných v zákone o ústavnom súde a pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde môže prijať na ďalšie konanie iba také podanie, návrh, ktorý spĺňa všetky náležitosti kvalifikovaného návrhu ustanovené týmto zákonom.

Uvedené nedostatky zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti sťažovateľov boli dôvodom na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Napriek tomu, že sťažovatelia neboli zastúpení kvalifikovaným právnym zástupcom, ústavný súd nepovažoval za potrebné vyzvať ich na odstránenie nedostatkov sťažnosti. Pred podaním predmetnej sťažnosti podali sťažovatelia, prípadne sťažovateľ v 1. rade ústavnému súdu spolu 24 podaní. Ústavný súd prípismi sp. zn. Rvp 12882/2012 zo 7. februára 2013, sp. zn. Rvp 13942/2013 z 25. apríla 2013 a sp. zn. Rvp 16871/2013 zo 14. januára 2014 odložil podania sťažovateľov s tým, že ich poučil o náležitostiach sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Prípismi sp. zn. Rvp 14328/2012 z 11. februára 2013 a sp. zn. Rvp 15028/2013 z 20. mája 2013 ústavný súd odložil podania sťažovateľov s tým, že ich osobitne poučil o povinnosti byť zastúpený advokátom v konaní pred ústavným súdom podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. O povinnom právnom zastúpení advokátom boli sťažovatelia poučení aj vo výzvach sp. zn. Rvp 15228/2013 z 29. mája 2013, sp. zn. Rvp 16459/2013 z 13. júna 2013, sp. zn. Rvp 16481/2013 z 2. júla 2013 a sp. zn. Rvp 16787/2013 zo 16. januára 2014, ktorými ústavný súd vyzval sťažovateľa v 1. rade, aby predložil splnomocnenie pre advokáta na ich zastupovanie v konaní pred ústavným

súdom. Uzneseniami sp. zn. III. ÚS 343/2013 z 18. júla 2013, sp. zn. IV. ÚS 73/2014 z 18. februára 2014 a sp. zn. IV. ÚS 74/2014 z 18. februára 2014 ústavný súd odmietol sťažnosti sťažovateľov pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí. V odôvodneniach týchto uznesení ústavný súd uviedol svoje stanovisko k povinnému právnomu zastúpeniu advokátom podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, reagoval na námietky sťažovateľa v 1. rade týkajúce sa tejto zákonnej podmienky a tiež uviedol aj formálne náležitosti sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Vzhľadom na to, že ústavný súd opakovane poučil sťažovateľa v 1. rade o náležitostiach sťažnosti, ako aj o povinnosti byť zastúpený advokátom v konaní pred ústavným súdom, v tomto prípade nepovažoval za potrebné sťažovateľov vyzvať na odstránenie nedostatkov ich sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. apríla 2015